

Hele denne mildest talt hensynsløse Behandlingsmaade fra begge Premierløjtnanternes Side fremkaldte en irriteret Stemning blandt alle Kompagniets menige, og det var under Indtrykket af denne Stemning, at de tog sig selv til Rette.

Ved Aftenvisiteringen den 16. vare kun 9 Mand af Kompagniet til Stede, 1 menig indfandt sig ca. Kl. 10¹/₂ efter Tilhold af Stabssergenten, 74 menige ankom samlede til Kasernen Kl. 10³/₄, og 2 menige mødte først Kl. 11¹/₂.

Kompagnichefen maa have faaet Melding den 17. om Morgenen, og han indsendte Melding om det passerede til 16. Bataillon den følgende Dag. Da Meldingen ikke var tilstrækkelig udtømmende, forlangte Bataillonens yderligere Oplysninger, der af Kompagniet indsendtes den 18., og alle disse Meldinger fremsendtes saa den 19. af Bataillonens til 6. Regiment. Dette befalede, at der den 21. Januar skulde afholdes Krigsforhør. Sidstnævnte Dag gjorde Regimentet direkte Indberetning til Krigsministeriet under Henviisning til Ministeriets Skrivelse af 20. Februar 1897, og med Tilføjende af, at det passerede allerede havde fundet Vej til Dagspressen.

I det første Krigsforhør, der, som omtalt, afholdtes den 21. Januar, fremlagdes Uddannelseskompagniets Meldinger af 18. f. M., der skulde danne Grundlaget for Undersøgelsen.

Af de Forklaringer, der fremkom, blev det ikke konstateret, hvorvidt der den 16. om Eftermiddagen har været afholdt en større Sammenkomst af menige for at træffe Aftale om, at man vilde vise sig den givne Befaling om at være i Kasernen ved Retræten overhørig. Men, efter hvad der iøvrigt foreligger, synes der at have været truffen en saadan Aftale.

Blandt dem, der afhørtes, var ¹/₅₁. Han havde tidligere været straffet 6 Gange og var i Øjeblikket under Tiltale for Drukkenskab og respektstridigt Forhold m. m. Dette maa betragtes som Hovedaarsagen til, at han som „mistænkt“ foreløbig blev belagt med Varetægtsarrest. Men, da han samme Dag senere paa ny blev fremstillet i Forhøret, forklarede han, at da han i Forening med ¹/₃₀ om Aftenen kom til Kasernen, stod ¹/₃₃ og ²/₂₀₂ ved Porten. De passede paa, at ingen kom ind i Kasernen, og idet de hindrede ham og ¹/₃₀ i at gaa ind, sagde de, at det var en Aftale. Han og ¹/₃₀ gik saa hen imod Gymnastikhuset, hvor alle de menige samledes efterhaanden.

¹/₃₀, som derefter afhørtes, indrømmede, at han kom hjem sammen med ¹/₅₁, samt at ¹/₃₃ var blandt dem, der stod ved Porten og fraraadede de menige at gaa ind, samt at samme menige stod mellem dem, der paaberaabte sig, at det var en Aftale, at ingen skulde gaa ind. Hvorvidt ²/₂₀₂ var til Stede, kunde han ikke sige noget om.

Da ¹/₃₃ derefter blev afhørt, erklærede han, at ²/₂₀₂ og han stod sammen ved Porten, men ingen af dem søgte at paavirke de ankommende Kammerater. ¹/₃₃ blev derpaa foreløbig belagt med Varetægtsarrest.

Den følgende, der blev afhørt, var ²/₂₀₂. Han forklarede, at han i Forening med ¹/₃₃ stod om Aftenen lidt før 10 ved Vagten og Porten og talte om „Affæren“. Der ankom mange Kammerater enkeltvis og i Flokke, som han talte med, men de gik derefter ned mod Gymnastikhuset, hvorimod han og ¹/₃₃ blev staaende.

²/₂₀₂ blev derpaa konfronteret med ¹/₅₁, uden at der fremkom et Resultat. Men ²/₂₀₂ gav dog den Oplysning, at han havde spurgt Reservespillemand ³/₃₉, som Kl. 10—12 Minutter før 10 løb ind ad Porten for at blæse Retræten, om han kom ud igen, naar han havde blæst, hvortil Spillemanden sagde Nej. ²/₂₀₂ indrømmede tillige, at han „maaske“ nok havde sagt noget til Spillemanden om, at hele Kompagniet blev ude. I Overensstemmelse med ¹/₃₃ forklarede ²/₂₀₂ endvidere, at de begge stod alene ved Porten, undtagen naar der kom nogen og talte med dem, men disse fjernede sig altid